

tages, indtil Sekretærene have sluttet Sammentællingen". Det ønsker jeg gjerne forandret. Jeg vilde anse det for det Konsekventeste, om der stod, at naar Opraaet er tilende, og Ingen i samme Dieblisk melder sig — han kan jo have været forhindret fra at være tilstede af gyldige Grunde — er Stemmegivningen sluttet. Det er jo dog en mærkelig Maneer, som ofte foregaar her i Thinget, at man udsætter sig for navnlig Afstemning, hvorfor jo ogsaa Medlemmerne af visse Grunde, nemlig udadtil, ikke synes om at fjerne sig fra Rigsdagsbygningen, og saa stoler man paa, at Formanden, om ikke ifølge en Pligt i Forretningsordenen, saa dog ifølge Belvillie og Praxis fra gammel Tid — en Praxis, der er godkjendt af alle Formænd — ved Ringning i Lokalerne vil sørge for, at den navnlig Afstemning bliver bekendt, og man haaber da at kunne komme tidsnok, inden Opraaet er endt. Og hvis det skulde være endt, skulle Sekretærene dog have Tid til at konferere, og de kunne vente lidt med at slutte Optællingen, og imidlertid kommer Manden saa, jeg vil ikke sige fra Snapstthinget, men fra en eller anden af Læsesuene o. s. v., han kommer ind og staar nok saa paant for hele Verdens Dine, som om han havde været nærværende ved de navnlig Afstemninger, skjøndt han i Virkeligheden slet ikke har været i Salen. Jeg hunder ikke den Maade at udføre sit Hverv paa, og jeg tror, at vi skulle være hinanden behjælpelige med at faae lidt mere Sandhed ind i dette Forhold. Jeg henstiller derfor til det ærede Udvalg, om det ikke kunde indrette det saaledes, at efter at Navneopraabet er endt, og Ingen umiddelbart derpaa har anmeldt Formanden om at blive medtagen, sluttet Afstemningen, hvilket tilkjendegives ved Ringning af Formanden. Saaledes er Tingen klar. Jeg kunde sætte Pris paa, at der ikke skulde ringes i Lokalerne efter de Medlemmer, der ere borte, inden en saadan Afstemning finder Sted, disse maa søge paa anden Maade Veiledning, men de maa ikke stole paa, at de paa Grund af den ved Praxis godkjendte Ringning kunne være udenfor og dog komme med. Der kan naturligvis være gode Grunde for adskillige Medlemmer til at være fraværende, der kan være gode gyldige, af hele Thinget godkjendte Grunde til at være fraværende og til at forlange Orlov, det er ikke det, jeg taler om, men naar ærede Medlemmer, som ikke have anmeldt nødvendigt Forsald for Formanden, og som enten ikke kunne eller ikke ville være til Stede under Forhandlingerne, ikke desto

mindre ville være til Stede under Navneopraab, maa de privat engagere et eller andet Medlem til at underrette sig derom. Jeg synes nemlig ikke, at vi skulle godkjende den Praxis her, at et Medlem officielt ved Klokkeringning skal have at vide, naar et Navneopraab vil finde Sted. Jeg tillader mig derfor at henstille dette til det meget ærede Udvalg, og jeg tror, at Formanden vil være taknemlig derfor, han bliver fri for Klokkeringning, og der bliver en bestemt Tid, indenfor hvilken han pligtig skal slutte Navneopraabet. Jeg har i min lange Rigsdags-tid ikke sjældent haft den Følelse, at Formanden venter med at afslutte Navneopraabene, at han giver Sekretærene god Tid til at blive færdige, indtil den Drosste, med hvilken en Mand er sendt ud i Byen, ikke er mere end et Par Hundrede Alen borte; det er Noget, man gjør, naar det kniber, hvad man jo kan se ved Optællingen. Dette har ikke ligget for i den nærmest foregaaende Tid, men en saadan Følelse har jeg haft her i Salen. Staar det der ikke, kan Formanden i kritiske Tilfælde faae Skin af Partiskhed, staar det der, er det præciseret, hvordan det skal gaa til, og saa er det lige for Formanden som for Medlemmerne. Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre med Hensyn til Forslaget under Nr. 19. Vi ere jo overordentlig imødekommende med Hensyn til Repræsantier overfor de Medlemmer, der overtræde Forretningsordenen og ikke passe deres Pligt. Vor Tankegang har været den — jeg skal her ikke nægte, at det ogsaa i sidste Instants er det Rigtigste — at Bælgerne selv maa korrigere deres Repræsantier og bestemme, om de kunne gjenvælge et saadant Medlem, der ikke gjør sin Pligt, hvilket de nok kunne faae at vide. Det har været Tankegangen, men Sagen har to Sider, idet den ikke alene vedkommer Bælgerne, men ogsaa Thinget. Naar vort konstitutionelle Maskineri bestemmer, at vi skulle have en Arbejdsmand fra hver Valgkreds, og at vi skulle være 102 om det, er det ikke Thinget ligegyldigt, om en stor Del af de 102 paa Grund af, at de have paataget sig et Hverv, de ikke skulde have paataget sig, fordi de have andre Forretninger, der optage deres Tid udenfor Thinget, opfylder Forventningerne efter Forretningsordenen, eller de ikke gjøre det. Det er lang Tid nok, at Bælgerne i 3 Aar ikke kunne sige Noget til deres Repræsantier, naar disses Forømmelser virke skadeligt. Nu er det min Overbevisning, at Rigsdagsmedlemmer meget ofte forsømme at efterkomme Ordren om at